

Gud Fader

af Dorthe Engelbrecht Larsen

Den første trosartikel lyder: "Vi tror på Gud Fader, den almægtige, himlens og jordens skaber".

Her i den første trosartikel siger vi tre ting om Gud. Vi siger, han er far, vi siger, han er almægtig, og vi siger, at han er skaber.

Gud som far

Når vi taler om Gud som far, så understreger vi, at forholdet mellem Gud og mennesket er som forholdet mellem forældre og børn. Forældre elsker deres børn ubetinget og vil dem ALT det bedste. At vi har et sådant tillidsfuldt forhold til Gud, er hele grundlaget for at tale om Gud. Gud er ikke en Gud, vi skal frygte eller føle os forfulgt af, men en Gud, som kærer sig om os. En Gud for hvem vi som mennesker er noget helt særligt.

Gud som almægtig

Mere vanskeligt bliver det måske at tale om Gud som almægtig. Om Gud, som har magt over alt. Det er let nok, når vi oplever, at livet og tingene lykkes for os. Det er let nok, når vi bobler over i taknemmelighed over al den lykke, som skænkes os. Men når verden falder fra hinanden, alt hvad vi har drømt om ligger knust på jorden, så anfægtes vi og kan ikke forlige os med en almægtig Gud. Vi gives ikke svar på, hvorfor verden og livet nogen gange viser tænder. Hvorfor nogen mennesker rammes så forfærdelig hårdt. Vi gives kun det svar, at Gud er som en far. At vi aldrig bare er overladt til os selv. At vi altid holdes fast.

Når vi bekender Gud som almægtig, giver vi Gud ansvar for det, som virkelig er Guds, nemlig liv og død. Vi kan ikke selv bære vores liv. Vi kan ikke sikre os. Vi kan forvalte vores liv, passe på det og passe på de relationer, vi har. Men være sikre på noget her i verden, det kan vi ikke. Når vi når den yderste grænse, så råder kun Gud.

Gud som himlens og jordens skaber

Måske er det lettere at tale om Gud som skaber af himmel og jord, eller hvad? Når vi taler om Gud som den, der har skabt himmel, jord, planter, dyr og mennesker som vi kan læse det i 1. Mosebog, så skal det ikke forstås som en nøjagtig forklaring på, hvordan alt konkret er blevet til. De to skabelsesberetninger, vi har i Det Gamle Testamente, fortæller, at det er Gud, som giver os livet. De fortæller, at det er Gud, som bærer livet oppe. Biologien, fysikken og matematikken besvarer spørgsmål som, hvordan, hvor meget og hvornår, mens kristendommen og teologien besvarer spørgsmålet "hvorfor?". Hvorfor er der overhovedet noget og ikke snarere ingenting? Der er intet

problem i på en gang at tro på en Gud som skaber og at tro, at Darwin har ret i sin teori om arternes oprindelse. Intet problem!

Skaberværket

Når vi taler om at verden, dyr og mennesker er skabte, fortæller vi om vores relation til Gud. Vi fortæller om, at Gud er en, som hver dag giver os livet. Vi fortæller om, at mennesket er noget helt særligt. En skabning, som står Gud nær. At mennesket har et ansvar over for hele skabningen, som en slags forvalter.

Når jeg på dårlige dage føler, at jeg ikke slår til, når jeg selv føler mig grim og utilstrækkelig, så er det godt at tænke på, at Gud har skabt mig sådan. Ikke kun min fine ånd, ikke kun den del af mig, som er pæn og god, men hele mig. Både mine sanser, mine lemmer og mine inderste tanker. Vores krop og vores jord er god nok. Vi skal ikke kæmpe for at komme væk fra den og alt det legemlige. Vi er sat her i verden, fordi det er meningen, at vi skal leve her med mennesker, vi elsker. Vi skal ikke kæmpe for at opnå betydning for Gud, den har vi allerede, bare fordi vi er skabt.

Hvert menneske har sin egen skønhed for Gud, det gælder om at se den både hos os selv og hos andre.

(Artiklen har været bragt i kirkebladet for Dronningborg og Gimming Sogne, nr. 1/2011)